

פרשת וירא

מקרא מסודר

הפטרת וירא

מקרא מסודר

פרשת וירא

אברהם אבינו
חלק ב'

בשורת הבן
מהפכת סדום
אבימלך ושרה
לידת יצחק
גירוש הגר ובנה
ברית אברהם ואבימלך
עקידת יצחק
תולדות נחור

בשורת הבן

11	הכנסת האנשים
12	בשורת הבן
13	צחוק שרה

מהפכת סדום

15	האנשים משקיפים לסדום
15	נבואת אברהם
16	האנשים הולכים סדומה ואברהם לפני יי
16	תפלת אברהם
19	הכנסת המלאכים ללוט
20	אנשי סדום בדלת
21	הוצאת לוט מסדום
23	בקשת לוט על צוער
24	הפיכת סדום
25	לוט ובנותיו

אבימלך ושרה

29	לקיחת שרה
30	בבקר - דברי אלימלך ואברהם
31	פיוס אברהם ושרה

לידת יצחק

33	לידת יצחק
----	-----------

גירוש הגר ובנה

35	שליחת הגר
36	המים והבאר

ברית אברהם ואבימלך

39	ברית אברהם ואבימלך
----	--------------------

עקידת יצחק

תולדות נחור

47	בני נחור
----	----------

מופתי אלישע

51	אשה מנשי הנביאים
52	האשה השונמית

בשורת הבן

11	הכנסת האנשים
11	המראה
11	אברהם לאנשים: אל נא תעבור
11	האנשים לאברהם: כן תעשה אברהם לשרה:
12	מהרי עשי עוגות
12	אברהם לנער לעשות בקר
12	נתינת המאכלים
12	בשורת הבן
12	האנשים לאברהם: איה שרה
13	אברהם: באהל
13	ויאמר: כעת אשוב והנה בן לשרה
13	צחוק שרה
13	ותצחק שרה: אחרי בלותי יי לאברהם:
13	למה צחקה שרה
14	ותכחש שרה
14	ויאמר: צחקת

מהפכת סדום

15	האנשים משקיפים לסדום
15	נבואת אברהם
15	יי: אגלה לאברהם
15	יי לאברהם: זעקת סדום
16	האנשים הולכים סדומה ואברהם לפני יי
16	תפלת אברהם
16	אברהם: אולי יש 50
17	יי: אם אמצא 50 ונשאתי
17	אברהם: אולי יחסרון החמישים חמשה
17	יי: לא אשחית אם אמצא 45
17	אברהם: אולי ימצאון 40
17	יי: לא אעשה עבור ה'40
17	אברהם: אולי ימצאון 30
18	יי: לא אעשה אם אמצא 30
18	אברהם: אולי ימצאון 20
18	יי: לא אשחית עבור ה'20

18	אברהם: אולי ימצאון 10
18	יי: לא אשחית עבור הסו'
18	יי הולך ואברהם שב למקומו
19	הכנסת המלאכים ללוט
19	המלאכים באים לסדרם
19	לוט למלאכים: סורו נא לביתי
19	המלאכים ללוט: ברחוב גלין
19	ויפצר בס ויבאו
20	אנשי סדום בדלת
20	אנשי העיר נסבו על הבית
20	אנשי העיר ללוט: הוצא את האנשים
20	לוט יוצא אליהם
20	לוט לאנשי העיר: אל נא אחי תרעו
20	אנשי העיר: גש הלאה
21	מעשה האנשים
21	הוצאת לוט מסדום
21	האנשים ללוט: הוצא שלך מהמקום
22	לוט לחתניו: צאו כי משחית
22	המלאכים בשחר: קום פן תספה
22	הוצאתו,
23	בקשת לוט על צוער
23	המלאכים ללוט: אל תבט אחרריך
23	לוט למלאכים: לא אוכל להמלט ההרה
23	המלאך ללוט: נשאתי פניך גם לזה
24	שם העיר צוער
24	הפיכת סדום
24	לוט בא צערה
24	גפרית ואש
24	אשת לוט
25	וירא אברהם
25	אלהים זכר לאברהם וישלח את לוט
25	לוט ובנותיו
25	וישב במערה
25	הבכירה לצעירה: נחיה מאבינו זרע
26	ותשקין יין ותשכב הבכירה
26	הבכירה לצעירה: נשקנו גם הלילה

- 26 ותשקין יין ותשכב הצעירה
 26 בני בנות לוט

אבימלך ושרה

- 29 לקיחת שרה
 29 מסע אברהם לגר
 29 לקיחת שרה
 29 חלוס אבימלך
 30 בבקד - דברי אלימלך ואברהם
 30 אבימלך מדבר לעבדיו
 30 אבימלך לאברהם
 31 אבימלך לאברהם: מה ראית לעשות כן
 31 אברהם לאבימלך: כי אמרתי שהרגוני
 31 פיוס אברהם ושרה
 31 מתנוות לאברהם
 32 אבימלך לאברהם: הנה ארצי לפניך
 32 אבימלך לשרה: הנה הוא לך כסות עינים
 32 רפואת אבימלך וביתו

לידת יצחק

- 33 לידת יצחק
 33 יי קיים דברו
 33 תגובת שרה
 33 ויגדל ויגבל

גירוש הגר ובנה

- 35 שליחת הגר
 35 בן הגר מצחק
 35 ציווי הגירוש
 36 שילוח הגר והילד
 36 המים והבאר
 36 ויכלו המים
 36 וישמע אלהים את קול הנער
 37 ויגדל ישמעאל

ברית אברהם ואבימלך

- 39 ברית אברהם ואבימלך
 39 הוכח על הבאר
 40 עדות הכבשות

40	שם המקום
40	מגורי אברהם בפלשתים

עקידת יצחק

41	הציווי
41	אברהם לוקח את בנו והולך
42	ביום השלישי
42	יצחק ואברהם בדרך
43	העקידה
43	מלאך יי מן השמים
44	הקרבת איל
44	שם המקום
44	מלאך שנית
45	וישב אברהם לנעריו

תולדות נחור

47	בני נחור
47	בני מלכה לנחור
47	בני פלגשו ראומה

הפטרה

50	אשה מנשי הנביאים
50	צעקת האשה
50	אלישע: מה יש לך בבית
50	האשה: אסוך שמן
50	אלישע: שאלי כלים ומלאי
50	מילוי הכלים
51	כמלואת הכלים
51	האשה לאיש אלהים
51	האשה השונמית
51	האשה עושה עליית קיר
52	ביאת אלישע ושאלתו
52	גיחזי: אין לה בן
53	האשה יוצאת לאלישע
55	שליחות גיחזי להחיותו
55	אלישע הולך להחיותו

אברהם אבינו

- • בראשית

בשורת הבן

הכנסת האנשים

המראה

וירא ג' אנשים

ריצה והשתחויה

אברהם לאנשים: אל
נא תעבדו

רחצו

הישענו

סעדו

אחר תעבדו

האנשים לאברהם: כן
תעשה

פרשת וירא
פרשה מט
(פתוחה)
סדר יד
פרק יח

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה

בְּאֵלָיו מֵמַרְא

וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח־הָאֵהֶל כַּחַם הַיּוֹם:

וַיֹּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא

וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו

וַיֵּרָא

וַיִּרְץ לְקִרְאתָם מִפְּתַח הָאֵהֶל

וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה:

וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי

אִם־נָא מִצְּאֵתוֹ חֵן בְּעֵינֶיךָ

אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ:

וַיַּחֲזֵנָא מֵעַט־מַיִם וַרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם

וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ:

וַאֲקַחְהָ פַת־לֶחֶם וְסַעְדוּ לַבָּכֶם

אַחַר תַּעֲבֹרוּ

כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם

וַיֹּאמְרוּ

כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:

וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱהֱלָה אֶל־שָׂרָה

וַיֹּאמֶר

מַה־רִי

שְׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח סֵלֶת

לְרִשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת:

וְאֶל־הַבָּקָר רֵץ אַבְרָהָם

וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב

וַיִּתֵּן אֶל־הַנֶּזֶר

וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:

וַיִּקַּח

חֲמֵאָה

וְחֵלֶב

וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה

וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם

וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ

וַיֹּאכְלוּ:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

אֵיךְ שָׂרָה אֲשַׁתְּךָ

אברהם לשרה:
מהרי עשי עגות:

אברהם לנער לעשות
בקר

נתינת המאכלים

חמאה

חלב

בן בקר

עומד עליהם

ויאכלו

בשורת הבן

האנשים לאברהם:
איך שרה

אברהם: באהל

ויאמר

הנה באהל:

ויאמר: כעת אשוב
והנה בן לשרה

ויאמר

שוב אשוב אליך כעת חיה
והנה בן לשרה אשתך
ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחרי:

צחוק שרה

אברהם ושרה זקנים

ואברהם ושרה זקנים באים בימים
חדל להיות לשרה ארח פנשים:
ותצחק שרה בקרבה לאמר
אחרי בלתי היתה לי ערנה
ואדני זקן:

ותצחק שרה: אחרי
בלותי

יי לאברהם:
למה צחקה שרה

ויאמר יהוה אל-אברהם
למה זה צחקה שרה
לאמר

האף אמנם אלד ואני זקנתי:

היפלא מיי דבר

היפלא מיהוה דבר
למועד אשוב אליך כעת חיה
ולשרה בן:

ותכחש שרה

וְתִכְחַשׁ שָׂרָה | לֵאמֹר

לֹא צָחַקְתִּי

כִּי | וַיִּרְאֶה

ויאמר: צחקת

וַיֹּאמֶר

לֹא כִּי צָחַקְתִּי:

מהפכת סדום

וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים
וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סָדָם
וַאֲבָרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם:

וַיְהִי וַאֲמַר

הַמֶּכֶסֶה אֲנִי מֵאֲבָרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה:
וְאֲבָרָהָם הָיוּ וַיְהִי לָגוּי גָדוֹל וְעֲצוּם
וַנִּבְרַכְוּ בְּכָל גּוֹי הָאָרֶץ:
כִּי יָדַעְתִּיו
לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא
אֶת-בְּנָיו
וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו
וְשָׁמְרוּ דֶרֶךְ יְהוָה
לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
לְמַעַן הִבְיֵא יְהוָה עַל-אֲבָרָהָם
אֵת אֲשֶׁר-דָּבַר עָלָיו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה

זַעֲקַת סָדָם וְעַמְרָה כִּי-רָבָה

האנשים
משקיפים לסדום

נבואת אברהם

יי: אגלה לאברהם

המכסה אני מאברהם

ויהיה לגוי גדול

כי יצוה לבנו לשמור
דרך יי

יי יקיים הבטחתו
לאברהם

יי לאברהם: זעקת
סדום

וְחִטָּאתֶם כִּי כָבְדָה מְאֹד:

אֲרֵדְהָנָא וְאֲרֵאָה

הַכְּצַעְקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ |

כֹּלָה

וְאִם-לֹא

אֲרַעָה:

וַיִּפְנֶוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכּוּ סְדֻמָּה

וְאֶבְרָהָם עֹרְנֵנוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה:

וַיִּגַּשׁ אֶבְרָהָם

וַיֹּאמֶר

הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עַם-רָשָׁע:

אוֹלֵי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר

הֲאֵף תִּסְפָּה וְלֹא-תִשָּׂא לַמָּקוֹם

לְמַעַן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ:

חֲלִלָה לָךְ מַעֲשֵׂת | פְּדִבֵּר הַזֶּה

לְהַמִּית צְדִיק עַם-רָשָׁע

וְהָיָה כְּצְדִיק כְּרָשָׁע

חֲלִלָה לָךְ

הַשִּׁפְט כֹּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט:

אם כצעקתה

ואם לא

האנשים הולכים
סדומה ואברם
לפני יי

תפלת אברהם

אברהם: אולי יש 50

התספה צדיק עם
רשע
אולי יש 50 צדיקים

חלילה לך

חלילה לך

י: אם אמצא 50
ונשאתי

וַיֹּאמֶר יְהוָה

אִם־אֶמְצָא בְּסוֹדֵם חַמְשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר
וְנִשְׂאתִי לְכָל־הַמָּקוֹם בְּעִבּוּרִים:

אברהם: אולי יחסרון
החמישים חמשה

וַיַּעַן אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר

אנכי עפר ואפר

הִנְהִינָה הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל־אֲדֹנָי

וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֶפֶר:

התשחית בחמשה

אוֹלֵי יַחְסְרוֹן חַמְשִׁים הַצְדִּיקִים חַמְשָׁה

הַתְּשֻׁחִית בְּחַמְשָׁה אֶת־כָּל־הָעִיר

י: לא אשחית אם
אמצא 45

וַיֹּאמֶר

לֹא אֲשַׁחִית אִם־אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה:

אברהם: אולי ימצאון
40

וַיֹּסֵף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו

וַיֹּאמֶר

אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים

י: לא אעשה עבור
ה'40

וַיֹּאמֶר

לֹא אַעֲשֶׂה בְּעִבּוּר הָאֲרָבָעִים:

אברהם: אולי ימצאון
30

וַיֹּאמֶר

אֶל־נָא יַחַד לְאֲדֹנָי וְאֲדַבְּרָה

אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלִשִׁים

אל יחד

וַיֹּאמֶר

לֹא אֶעֱשֶׂה אִם-אֶמְצָא שֵׁם שְׁלֹשִׁים:

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה-נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אַדְנִי
אוֹלֵי יַמְצְאוּן שֵׁם עֹשְׂרִים

וַיֹּאמֶר

לֹא אֲשַׁחֵת בְּעַבְדִּי הָעֹשְׂרִים:

וַיֹּאמֶר

אֶל-נָא יַחַד לְאֲדֹנָי וְאֲבִרָה אֶךְ-הַפֶּעַם
אוֹלֵי יַמְצְאוּן שֵׁם עֹשֶׂרָה

וַיֹּאמֶר

לֹא אֲשַׁחֵת בְּעַבְדִּי הָעֹשֶׂרָה:

וַיֵּלֶךְ יְהוָה

כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם
וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ:

י: לא אעשה אם
אמצא 30

אברהם: אולי ימצאון
20

הואלתי לדבר

י: לא אשחית עבד
ה' 20

אברהם: אולי ימצאון
10

אל יחד אך הפעם

י: לא אשחית עבד
ה' 10

י: הולך ואברהם שב
למקומו

הכנסת המלאכים
ללוט

המלאכים באים
לסדום

לוט למלאכים: סודו
נא לביהי

המלאכים ללוט:
ברחוב גליון

ויפצר בס ויבאו

משתה

מצות

וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בְּעָרֶב
וְלוֹט יֹשֵׁב בְּשַׁעַר־סֹדֶם
וַיִּרְאֵהוּ לֹט
וַיִּקַּם לַקְּרֹאֲתָם
וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפֹס אַרְצָה:

פרק יט
סדר טו

וַיֹּאמֶר

הֲנֵה נָא־אֲדֹנָי
סוּרוּ נָא אֶל־בַּיִת עֲבָדְכֶם
וְלִינִי וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם
וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶם

וַיֹּאמְרוּ

לֹא כִי בְּרָחוּב גַּלְיוֹן:

וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד

וַיִּסְרוּ אֵלָיו

וַיָּבֹאוּ אֶל־בַּיִתוֹ

וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּה

וּמִצּוֹת אָפָה

וַיֹּאכְלוּ:

טָרֵם יִשְׁכְּבוּ
וְאִנְשֵׁי הָעִיר
אֲנָשֵׁי סָדֵם
נִסְבּוּ עַל-הַבַּיִת
מִנְעֵר וְעַד-זֶקֶן
כָּל-הָעָם מִקְצָה:

וַיִּקְרְאוּ אֶל-לוֹט
וַיֹּאמְרוּ לוֹ

אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה
הוֹצִיאָם אֵלָינוּ וְנִדְעָה אֹתָם:

וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לוֹט הַפְּתָחַה
וְהַדְלֵת סָגַר אַחֲרָיו:

וַיֹּאמֶר

אֶל-נָא אַחֵי תִרְעוּ:
הִנֵּה-נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת
אֲשֶׁר לֹא-יָדַעוּ אִישׁ
אוֹצִיאָהֶנָּא אִתְּהוֹן אֵלֵיכֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם
רַק לֹא-תַעֲשׂוּ דָבָר
כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ בְצַל קִרְתִּי:

וַיֹּאמְרוּ |

אנשי סדום בדלת

אנשי העיר נסבו על
הבית

אנשי העיר ללוט:
הוצא את האנשים

לוט יוצא אליהם

לוט לאנשי העיר: אל
נא אחי תרעו

לי 2 בנות

עשו להן כרצונכם

לא תעשו דבר
לאנשים

אנשי העיר: גש הלאה

גִּשְׁתְּהֶלְאָה

וַיֹּאמְרוּ

הָאֶחָד בְּאֵלֵינוּ וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט
עֲתָה נֵרַע לָךְ מֵהֵם
וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד
וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלֹת:

וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָרֵם
וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֱלֹהֵם הַבַּיִתָּה
וְאֶת־הַדְּלֹת סָגְרוּ:
וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת
הֵכּוּ בְּסַנּוּרִים
מִקְטָן וְעַד־גְּדוֹל
וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח:

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט

עַד מִי־לָךְ פֶּה
חֲתָן
וּבְנֵיד
וּבְנֵתֵיד
וְכֹל אֲשֶׁר־לָךְ בְּעוֹר
הוֹצֵא מִן־הַמְּקוֹם:

האחד בא לגור וישפט

ויפצרו

מעשה האנשים

הבאת לוט

סגירת הדלת

הכאת האנשים
בסנורים

הוצאת לוט

מסדום

האנשים ללוט: הוצא
שלך מהמקום

כִּי־מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי־גְדֹלָה צַעֲקַתְּם אֶת־פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלַחַנִי יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ:

וַיֵּצֵא לוֹט

וַיִּדְבֹר | אֶל־חֲתָנָיו | לְקַחֵי בְנֹתָיו
וַיֹּאמֶר

קוּמוּ צְאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה
כִּי־מִשְׁחֹת יְהוָה אֶת־הָעִיר
וַיְהִי כַמִּצַּחַק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:

וּכְמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה
וַיֵּאָצֵּז הַמְּלֹאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר
קוּם

קַח אֶת־אִשְׁתְּךָ
וְאֶת־שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת
פֶּן־תִּסָּפֵה בְּעֵינֵי הָעִיר:

וַיִּתְמַהֲמֵה |

וַיַּחְזִיקוּ הָאֲנָשִׁים
בְּיָדוֹ

וּבִיד־אִשְׁתּוֹ
וּבִיד־שְׁתֵּי בְנֹתָיו
בְּחִמְלַת יְהוָה עֲלָיו
וַיִּצָּאֵהוּ
וַיִּנְחָהוּ מִחוּץ לָעִיר:

כי משחיתים
כי גדלה צעקתם

לוט לחתניו: צאו כי
משחית

ויהי כמצחק

המלאכים בשחר: קום
פן תספה

הוצאתו,

התמהמה

החזיקו בידו

בקשת לוט על
צוער

המלאכים ללוט: אל
תבט אחרֶיך

ההרה המלט

לוט למלאכים: לא
אוכל להמלט ההרה

הנה העיר קרובה
והיא מצער

המלאך ללוט: נשאתי
פניך גם לזה

וַיְהִי כִּהְיוּצִיִּאִם אֹתָם הַחוּצָה

וַיֹּאמֶר

הַמֶּלֶט עַל־נַפְשִׁיךָ

אֶל־תִּבִּיט אַחֲרָיִךְ

וְאֶל־תַּעֲמִד בְּכָל־הַכֹּפֶר

הַהֵרָה הַמֶּלֶט

פֶּן־תִּסְפָּה:

וַיֹּאמֶר לוֹט אֱלֹהִים

אֶל־נָא אֲדַנִּי:

הֲנִה־נָא מֵצֵא עִבְדְּךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ

וּתְגַדֵּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי

לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי

וְאִנֹּכִי לֹא אוֹכֵל לְהַמֶּלֶט הַהֵרָה

פֶּן־תִּדְבַקְנִי הָרָעָה וּמָתִי:

הֲנִה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה לְגִיס שְׁמָה

וְהוּא מֵצָעֵר

אֲמַלְטָה נָא שְׁמָה

הֲלֹא מֵצָעֵר הוּא

וּתְחִי נַפְשִׁי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹו

הִנֵּה נִשְׂאֲתִי פְּנֵיךָ גַם לְדַבֵּר הַזֶּה
לְבַלְתִּי הַפְּכִי אֶת־הַעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
מִהַר הַמְּלִט שְׂמָה
כִּי לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת דְּבַר עַד־בֹּאֵה שְׂמָה

עַל־כֵּן קָרָא שְׁם־הָעִיר
צֹעֵר:

הַשֶּׁמֶשׁ יֵצֵא עַל־הָאָרֶץ
וְלוֹט בָּא צֹעֵרָה:

וַיְהִי הַמָּטוֹר
עַל־סֹדֶם
וְעַל־עַמֹּרָה
גְּפִרִית וָאֵשׁ
מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם:
וַיִּהְיֶה

אֶת־הָעָרִים הָאֵל
וְאֵת כָּל־הַכְּפֹר
וְאֵת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים
וַצְּמַח הָאֲרָמָה:

וַתִּבֶט אֶשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו

מהר לשם

שם העיר צוער

הפיכת סדום

לוט בא צערה

גפרית ואש

ויהפוך את הכל

אשת לוט

וַתְּהִי נִצְיָב מֶלֶח:

וירא אברהם

וישכם

וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר

אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פְּנֵי יְהוָה:

וישקף

וַיִּשְׁקֹף

עַל־פְּנֵי סְדֹם וְעִמְרָה

וְעַל־כָּל־פְּנֵי אֶרֶץ הַכְּכָר

וירא

וַיֵּרָא

וְהִנֵּה עֵלָה קִיטֹר הָאֶרֶץ כְּקִיטֹר הַכְּבָשָׁן:

וַיְהִי בְשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכְּכָר

וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם

וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה

בַּהֶפֶךְ אֶת־הָעָרִים

אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֶן לֹט:

אלהים זכר לאברהם
וישלח את לוט

לוט ובנותיו

וישב במערה

וַיַּעַל לֹט מִצְוֹעַר

וַיֵּשֶׁב בְּהָר

בהר

וַשְׁתֵּי בָנָתָיו עִמּוֹ

כִּי יֵרָא לְשֵׁבֶת בְּצֹעַר

במערה

וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָה

הוא ושתו בנותיו:

הבכירה לצעירה:
נחיה מאבינו זרע

וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְעִירָה

אָבִינוּ זָקֵן
וְאִישׁ אֶחָד בְּאֶרֶץ
לְבוֹא עָלֵינוּ
כְּדָרָךְ כָּל־הָאָרֶץ:
לָכֵן נִשְׁקָה אֶת־אֲבִינוּ יוֹן
וְנִשְׁכַּבָּה עִמּוֹ
וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זָרַע:

וּתְשַׁקֵּין אֶת־אֲבִיהֶן יוֹן בְּלַיְלָה הַזֶּה
וּתְבַא הַבְּכִירָה
וּתִשְׁכַּב אֶת־אֲבִיהָ
וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ:

וַיְהִי מִמַּחֲרַת
וּתְאָמַר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה
הֵן־שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת־אָבִי
נִשְׁקָנוּ יוֹן גַּם־הַלַּיְלָה
וּבְאֵל שִׁכְבִּי עִמּוֹ
וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זָרַע:

וּתְשַׁקֵּין גַּם בְּלַיְלָה הַזֶּה אֶת־אֲבִיהֶן יוֹן
וּתְקַם הַצְּעִירָה
וּתִשְׁכַּב עִמּוֹ
וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ:

וּתְהָרִין שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט מֵאֲבִיהֶן:
וּתְלַד הַבְּכִירָה בֶן

ותשקין יין ותשכב
הבכירה

הבכירה לצעירה:
נשקנו גם הלילה

ותשקין יין ותשכב
הצעירה

בני בנות לוט

מואב

וּתְקַרְא שְׁמוֹ

מוֹאֵב

הוּא אָבִי־מוֹאֵב עַד־הַיּוֹם:

וְהַצְעִירָה גַם־הוּא יִלְדָה בֶן

וּתְקַרְא שְׁמוֹ

בֶן־עַמִּי

הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם:

בראשית • פרשת וירא • פרקיט

אבימלך ושרה

פרשה נ
(סתומה)
פרק כ
סדר טז

וַיִּסַּע מֶשֶׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה הַנְּגֵב
וַיָּשֶׁב בֵּין-קֶדֶשׁ וּבֵין שׁוּר
וַיִּגְרַר בְּגֵר:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ
אֲחֹתִי הִיא
וַיִּשְׁלַח אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ גְּרָר
וַיִּקַּח אֶת-שָׂרָה:

וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל-אַבְיִמֶלֶךְ בַּחלוֹם הַלַּיְלָה
וַיֹּאמֶר לוֹ

הֲנֵנּוּ מֵת עַל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ
וְהוּא בְּעֵלְתָּ בְּעַל:

וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ
וַיֹּאמֶר

אֲדֹנָי

הֲגַיִּי גַם-צְדִיק תַּהְרֹג:

הֲלֹא הוּא אָמַר-לוֹ

אֲחֹתִי הִיא

וְהִיא גַם-הִיא אָמְרָה

אָחִי הִיא

לקיחת שרה

מסע אברהם לגרר

לקיחת שרה

אברהם: אחותי היא

אבימלך לוקח אותה

חלום אבימלך

אלהים לאבימלך
בחלום: הנך מת

אבימלך לאלהים:
הגוי גם צדיק תהרג

בְּתַם־לִבְּךָ וּבְנִקְוֹן כְּפִי עֲשִׂיתִי זֹאת:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַאֱלֹהִים בְּחֹלֶם

גַּם אֲנֹכִי וְדַעְתִּי

כִּי בְּתַם־לִבְּךָ עֲשִׂיתָ זֹאת

וְאֶחְשֶׂה גַם־אֲנֹכִי אֹתְךָ מִחֲטוּ־לִי

עַל־כֵּן לֹא־נִתְּנִיךָ לְנֶגַע אֵלֶיָּהּ:

וְעַתָּה

הֲשֵׁב אֶשְׁת־הָאִישׁ

כִּי־נִבְיָא הוּא

וְיִתְּפֹלֵל בְּעֶדְךָ וַחַוִּיָּהּ

וְאִם־אֵינְךָ מְשׁוּבָּ

דַּע כִּי־מֹת תָּמוּת

אֶתָּה וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ:

וַיִּשְׁכַּם אַבְיִמֶלֶךְ בְּנֶקֶד

וַיִּקְרָא לְכָל־עַבְדָּיו

וַיֹּדְבֵר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מֵאָדָּם:

וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְאַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר לוֹ

מַה־עֲשִׂיתָ לְנִי

וּמַה־חָטַאתָ לִּי

אלהים לאבימלך
בחלום: גם אנכי
ידעתי

השב אשת האיש

ואם לא - תמות

בבקר - דברי
אלימלך ואברהם
אבימלך מדבר
לעבדיו

אבימלך לאברהם

כִּי־הִבֵּאת עָלוּ וְעַל־מַמְלַכְתּוֹ חֲטָאָה גְדֹלָה
מֵעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא־עָשׂוּ עֲשִׂית עַמְדִּי:

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם

מָה רָאִית

כִּי עֲשִׂית אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה:

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

כִּי אָמַרְתִּי

רַק אִין־רֵאת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה

וְהִרְגִנִּי עַל־דָּבָר אֲשֶׁר־נִי:

וְגַם־אָמְנָה אַחֲתִי בַת־אָבִי הוּא

אֵךְ לֹא בַת־אָבִי

וְתִהְיֶה־לִּי לְאִשָּׁה:

וַיְהִי כַאֲשֶׁר הִתְעַו אֹתוֹ אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי

וַיֹּאמֶר לָהּ

יְהִי חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי

אֵל מִל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָכוּא שָׁמָּה

אֲמַרְי־לִי

אָחִי הוּא:

אבימלך לאברהם:
מה ראית לעשות כן

אברהם לאבימלך: כי
אמרתי שהרגוני

אחותי בת אבי היא

אמרתי לה "אמרי
אחי הוא"

פיוס אברהם
ושרה
מתנוות לאברהם

ויקח אבימלך

צֵאן וּבְקֹר

וְעַבְדִּים וְשִׁפּוֹת

וַיִּתֵּן לְאַבְרָהָם

וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שְׂרָה אִשְׁתּוֹ:

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ

הֲנֵה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ

בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ יֵשֵׁב:

וּלְשֵׁרָה אִמֹּר

הֲנֵה נָתַתִּי אֵלַיךָ כְּסֶף לְאַחֶיךָ

הֲנֵה הוּא-לְךָ כְּסוּת עֵינַיִם

לְכֹל אֲשֶׁר אֶתְּךָ

וְאֵת כָּל וְנִכְחָת:

וַיִּתְּפֹלל אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים

וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים

אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ

וְאֶת-אִשְׁתּוֹ

וַאֲמַתָּיו

וַיֵּלְדוּ:

כִּי-עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כְּלִרְחֹם לְבַיִת אַבְיִמֶלֶךְ

עַל-דְּבַר שְׂרָה אִשְׁתּוֹ אַבְרָהָם:

צאן ובקר

שרה

אבימלך לאברהם:
הנה ארצי לפניך

אבימלך לשרה: הנה
הוא לך כסות עינים

רפואת אבימלך וביתו

תפלת אברהם

רפואתם

כי נעצרו

לידת יצחק

לידת יצחק

יי קיים דברו

וַיְהִי וַאֲנִי פָקַד אֶת־שְׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר
וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשְׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר:
וַתֵּהָרַ וַתֵּלֶד שְׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לִזְקֵנֹו
לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֲתוֹ אֱלֹהִים:

פרק כא
סדר יז
פרשה נא
(סתומה)

קריאת שם יצחק

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם

אֶת־שֵׁם־בְּנֵו הַנּוֹלָד־לוֹ

אֲשֶׁר־יֻלְּדֵה־לוֹ שְׂרָה

יִצְחָק:

מילת יצחק

וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶּן־שְׁמֹנֶת וּמִיּוֹם

כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲתוֹ אֱלֹהִים:

גיל אברהם

וַאֲבְרָהָם בֶּן־מֵאָת שָׁנָה

בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנֵו:

תגובת שרה

וַתֹּאמֶר שְׂרָה

צחוק עשה לי

צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים

כִּי־הִשְׁמַע יִצְחָק־לִי:

מי מלל לאברהם

וַתֹּאמֶר

מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם

הַיִּנִּיקָה בָּנִים שְׂרָה

כִּי־יֻלְּדֵתִי בֶן לִזְקֵנֹו:

ויגדל ויגמל

וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל

בראשית • פרשת וירא • פרק כא

וַיַּעַשׂ אֲבָרָהָם מִשְׁתֵּה גְדוֹל
בְּיוֹם הַגְּמֵל אֶת־יִצְחָק:

משתה

גירוש הגר ובנה

שליחת הגר

בן הגר מצחק

ציווי הגירוש

שרה לאברהם: גרש
האמה ובנה

וידע לאברהם

אלהים לאברהם: אל
ידע בעיניך

הבטחה לבן האמה

וַיִּרְא שְׂרָה

אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמִּצְרִית

אֲשֶׁר־יֹלְדָה לְאַבְרָהָם

מִצְחָק:

וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם

גֵּרְשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת

וְאֶת־בְּנָהּ

כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת

עִם־בְּנֵי

עִם־יִצְחָק:

וַיִּרַע הַדְּבָר מְאֹד בְּעֵינָיו אַבְרָהָם

עַל אֹדֶת בְּנֵו:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם

אֶל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ

עַל־הַנָּעַר

וְעַל־אֲמִתְךָ

כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שְׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ

כִּי בּוֹצֵחַךְ יִקְרָא לָךְ זִרְעִי:

וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לְגֹי אֲשִׁימֶנּוּ

כִּי זִרְעָהּ הִיא:

וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם | בְּבֹקֶר
וַיִּקַּח-לֶחֶם וְחִמְת מַיִם
וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שֵׁם עַל-שִׁכְמָהּ
וְאֶת-הַיֶּלֶד
וַיִּשְׁלַח
וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע בְּמִדְבַּר בְּאֵר שָׁבַע:

וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן-הַחֲמַת
וַתִּשְׁלַח אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים:
וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַר
הַרְחֵק כְּמַטְחוּי קֶשֶׁת
כִּי אָמְרָה
אֶל-אַרְאֵה בְּמוֹת הַיֶּלֶד
וַתֵּשֶׁב מִנְּגַר
וַתִּשָּׂא אֶת-קִלְעָה וַתִּבְנֶה:

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנְּעֹר
וַיִּקְרָא מְלֶאכֶךְ אֱלֹהִים | אֶל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר לָהּ
מִה-לָּךְ הַגֵּר
אֶל-תִּירְאִי
כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנְּעֹר
בְּאִשְׁרֵי הוֹאֵשִׁים:

שילוח הגר והילד

המים והבאר

ויכלו המים

ותשב מנגד ותבך

וישמע אלהים את
קול הנער

מלאך להגר משמים:
שמע אלהים קול
הנער

קוֹמִי שְׂאוּ אֶת־הַנֶּעֱר
וְהַחֲזִיקוּ אֶת־יָדְךָ בִּי
כִּי־לָגִי גְדוֹל אֲשׁוּמְנִי:
וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת־עֵינָיָהּ
וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם
וַתֵּלֶךְ וַתְּמַלֵּא אֶת־הַחֲמֹת מַיִם
וַתִּשָּׂק אֶת־הַנֶּעֱר:

ותרא באר מים

ויגדל ישמעאל

וישב במדבר

אשה מארץ מצרים

וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנֶּעֱר
וַיִּגְדַּל
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבָּר
וַיְהִי רְבֵה קִשָּׁת:
וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פְּאָרָן
וַתִּקַּח־לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

בראשית • פרשת וירא • פרק כא

ברית אברהם ואבימלך

ברית אברהם
ואבימלך

אבימלך ופיקל
לאברהם:

אלהים עמך

השבעה לי

אברהם: אנכי אשבע

הוכח על הבאר

אבימלך לאברהם:
לא ידעתי

הברית

וַיְהִי בַעַת הַהוּא

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

וּפִיכֹל שְׂרֵי-צַבָּאוֹ

אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר

אֱלֹהִים עִמָּךְ

בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה:

וְעַתָּה

הַשְּׁבַעָה לִי בְּאֱלֹהִים הַנָּה

אִם-תִּשְׁקַךְ לִי וּלְנִינִי וּלְנַכְדֵי

כַּחֲסֹד אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי

וְעַם-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גָּרְתָה בָּהּ:

וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם

אֲנִכִּי אֲשַׁבֵּעַ:

וְהוֹכַח אֲבָרָהָם אֶת-אֲבִימֶלֶךְ

עַל-אֲדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם

אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ:

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ

לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה

וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּרְתָּ לִּי

וְגַם אֲנִכִּי לֹא שָׁמַעְתִּי בְלִתֵּי הַיּוֹם:

וַיִּקַּח אֲבָרָהָם צֹאן וּבָקָר

וַיִּתֵּן לְאֲבִימֶלֶךְ

פרשה נב
(פתוחה)

וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית:

וַיִּצַב אַבְרָהָם אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הַצָּאן לְבְרִיתוֹ:

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־אַבְרָהָם

מַה הִנֵּה שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְרִיתָהּ:

וַיֹּאמֶר

כִּי אֶת־שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי

בְּעֵבוֹר תַּהְיֶיהָ־לִּי לְעֵדָה

כִּי חִפְרָתִי אֶת־הַבָּאָר הַזֹּאת:

עַל־כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא

בְּאָר שִׁבְעַת

כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם:

וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּנֵי־אָרָם שִׁבְעַת

וַיִּקַּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכֹל שֶׁר־צַבָּאוֹ

וַיֵּשְׁבוּ אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים:

וַיִּטַּע אֶשֶׁל בֵּנֵי־אָרָם שִׁבְעַת

וַיִּקְרָא־שֵׁם בְּשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם:

וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים:

עדות הכבשות

אבימלך לאברהם:
מה הנה

אברהם לאבימלך:
לעדה על הבאר

שם המקום
באר שבע על הברית

ויכרתו ברית
וישובו אבימלך ופיכל

מגורי אברהם
בפלשתים

אשל בבאר שבע

זמן מגוריו

עקידת יצחק

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם

סדר יח
פרק כב
פרשה נג
(פתוחה)

הציווי

אלהים: אברהם

אברהם: הנני

אלהים: קח את בנך
והעלהו

וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ

אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר

הַנְּנִי:

וַיֹּאמֶר

קַח־נָא

אֶת־בְּנֶךָ

אֶת־יְחִידְךָ

אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ

אֶת־יִצְחָק

וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אַרְצַי הַמִּדְבָּר

וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה

עַל־אֶחָד הַהָרִים

אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹוֹ:

וַיִּשָּׁם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר

וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חַמְרֹוֹ

וַיִּקַּח

אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ

וְאֵת יִצְחָק בְּנֹוֹ

וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה

אברהם לוקח את בנו
והולך

וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ
אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לֹו הָאֱלֹהִים:

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו
וַיִּרְא אֶת-הַמְּקוֹם מְרֻחָק:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו
שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עַם-הַחַמּוֹר
וְאֲנִי וְהַנֶּעֶר
נֵלְכָה עַד-בֵּה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם:
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֵלֶה
וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקַּח בְּיָדוֹ
אֶת-הָאֵשׁ
וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת
וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו
וַיֹּאמֶר
אָבִי
וַיֹּאמֶר
הֲנִנִי בְּנִי
וַיֹּאמֶר
הֲנֵה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים

ביום השלישי

וירא את המקום

אברהם לנעריו: שבו
לכם פה

ויקח את עצי העולה

וילכו יחדו

יצחק ואברהם בדרך
יצחק לאברהם

אברהם ליצחק

יצחק לאברהם

וַאֲיֵה הַשֶּׁה לְעֵלָה:

אברהם ליצחק

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשֶּׁה לְעֵלָה

בְּנִי

וילכו יחדו

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

העקידה

וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים

שימת יצחק על המזבח

וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ

וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים

וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:

וישלח את ידו

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יָדוֹ

וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֹת

לְשַׁחַט אֶת-בְּנוֹ:

מלאך יי מן השמים

וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאָךְ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם

המלאך: אברהם

וַיֹּאמֶר

אַבְרָהָם | אַבְרָהָם

אברהם: הנני

וַיֹּאמֶר

הֲנִנִּי:

המלאך לאברהם: אל תשלח ירך

וַיֹּאמֶר

אַל-תִּשְׁלַח יָרֶךְ אֶל-הַנְּעָר

וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לוֹ מְאוּמָה

כִּי | עֵתָה יִדְעֵתִי

כִּי-יִרְאֶה אֱלֹהִים אֶתָּה

וְלֹא חֲשַׁכְתָּ

אֶת־בְּנֵךְ

אֶת־יְחִידְךָ

מִמֶּנִּי:

וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיֵּרָא

וַהֲנֵה־אֵיל אַחַר נֶאֱחָז בְּסֶבֶךְ בְּקֶרְנָיו

וַיִּלֶךְ אַבְרָהָם

וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל

וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת כְּנֹז:

וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא

יְהוָה | וַיֵּרָא

אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם

בְּהָר יְהוָה יֵרָאֵה:

וַיִּקְרָא מֵלֶאךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

שְׁנֵי מֵן־הַשָּׁמַיִם:

וַיֹּאמֶר

כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה

כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה

וְלֹא חִשַּׁכְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יְחִידְךָ:

כִּי־בֵרַךְ אֲבִרְכֶךָ

וְהִרְבָּה אֲרֵבָה אֶת־זֶרְעֶךָ

כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם

וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל־שָׁפֵת הַיָּם

הקרבת איל
וירא איל

ויעלהו

שם המקום

מלאך שנית

המלאך לאברהם: יי
נשבע לברכך

וַיִּרְשׁ זֶרַעְךָ אֶת שְׂעַר אֲבוֹי:
וְהִתְבָּרַכְו בְּזֶרַעְךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ
עֲקֹב אֲשֶׁר שָׁמַעַת בְּקִלְי:

וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרֵיו
וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע
וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שֶׁבַע:

וישב אברהם לנעריו

וילכו לבאר שבע

בראשית • פרשת וירא • פרק כב

תולדות נחור

בני נחור

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
וַיֵּגֵד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר

פרשה נד
(פתוחה)
סדר יט

בני מלכה לנחור

הִנֵּה יִלְדָה מִלֶּכָּה גַם־הִוא

בָּנִים לְנַחֲוֹר אָחִיד:

עוֹץ

אֶת־עוֹץ בְּכֹרֹ

בוֹז

וְאֶת־בּוֹז אָחִיו

קמואל אבי ארם

וְאֶת־קִמּוּאֵל

כשד

אֲבִי אַרְם:

וְאֶת־כֶּשֶׁד

חזו

וְאֶת־חֲזוֹ

פלדש

וְאֶת־פִּלְדֵּשׁ

ידלף

וְאֶת־יִדְלָף

בתואל

וְאֶת־בְּתוּאֵל:

רבקה בת בתואל

וּבְתוּאֵל יֶלֶד

אֶת־רִבְקָה

שְׁמֵנָה אֵלֶּה יִלְדָה מִלֶּכָּה לְנַחֲוֹר אָחִיו אַבְרָהָם:

בני פלגשו ראומה

וּפִלְגֶשׁוּ וּשְׁמֵיהָ רְאוּמָה

וַתֵּלֶד גַּם־הִוא

טבח

אֶת־טֹבַח

גחם

וְאֶת־גַּחַם

תחש

וְאֶת־תַּחַשׁ

בראשית • פרשת וירא • פרק כב

ואת־מעכה:

מעכה

הפטרת וירא

בראשית • פרשת וירא • פרק כב

אשה מנשי
הנביאים

מופתי אלישע

וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי־הַנְּבִיאִים
צִעְקָה אֶל־אֱלִישָׁע לֵאמֹר

מלכים ב פרק ד
התחלת ההפטרה

צעקת האשה

עֲבַדְךָ אִישִׁי מֵת
וְאַתָּה יָדַעְתָּ
כִּי עֲבַדְךָ הָיָה וְרָא אֶת־יְהוָה
וְהַנְּשָׂה בָּא לְקַחַת אֶת־שְׁנֵי וְלָרִי לֹא לְעַבְדִּים:

אלישע: מה יש לך
בבית

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלִישָׁע
מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ
הַגִּידִי לִי מַה־יִּשְׁלַח בְּבֵית

האשה: אסוך שמן

וַתֹּאמֶר
אֵין לְשֹׁפְחָתְךָ כֹּל בְּבֵית
כִּי אִם־אֶסוּךְ שֶׁמֶן:

אלישע: שאלי כלים
ומלאי

וַיֹּאמֶר
לָכֵי שְׂאֲלֵי־לְךָ בָּלִים מִן־הַחוּץ
מֵאֵת כָּל־שְׂכֵנֶיךָ
בָּלִים רַקִּים אֶל־תִּמְעוּטֵי:
וְכֹאת וְסִגְרֵת הִדְלַת בַּעַדְךָ וּבַעַד־בְּנוֹךְ
וַיִּצְקֵת עַל כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה
וְהַמְּלֵא תִסְיַעֵי:

וּתְלַךְ מֵאֵתוֹ
וּתְסַגֵּר הַדֶּלֶת בְּעֵדָה וּבְעֵד בְּנֵיהָ
הֵם מְגִישִׁים אֵלָיוּ וְהִיא מוֹצֵקֶת:

וְיִהְיֶה | כְּמִלֵּאת הַכֵּלִים
וּתֹאמֶר אֶל-כְּנָה
הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כְּלִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיוּ
אֲזַן עוֹד כְּלִי
וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמַן:

וּתְבָא וּתְגַד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר
לְכוּ מְכִרוּ אֶת-הַשָּׁמֶן וְשִׁלְמִי אֶת-נִשְׁוֹךְ
וְאֵת וּבְנֹוךְ בְּנִיכִי תַחֲוִי בְנוֹתֵר:

וְיִהְיֶה הַיּוֹם
וַיַּעֲבֹר אֱלֹשֶׁע אֶל-שׁוֹנֵם
וְשֵׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה
וּתְחַזֶּק-בּוֹ לֶאֱכֹל-לֶחֶם
וְיִהְיֶה מְדֵי עֲבָרוֹ
יִסֹר שְׂמֵה לֶאֱכֹל-לֶחֶם:

וּתֹאמֶר אֶל-אִשָּׁה

מילוי הכלים

כמלואת הכלים

האשה לאיש אלהים

האשה השונמית

האשה עושה עליית
קיר

הִנֵּה־נָא וְרַעֲתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא
עֲבַד עָלֵינוּ תַּמִּיד:
נַעֲשֶׂה־נָא עֲלֵית־קִיר קִטְנָה
וְנָשִׂים לוֹ שֵׁם מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה
וְהָיָה כִּבְאוֹ אֵלֵינוּ יָסוּר שְׁמָה:

ביאת אלישע
ושאלתו

וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֵא שְׁמָה
וַיָּסֵר אֶל־הָעֵלִיָּה
וַיִּשְׁכַּב־שְׁמָה:
וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחִזִּי נַעֲרוֹ
קְרֵא לַשּׁוֹנְמִית הַזֹּאת
וַיִּקְרָא־לָהּ
וַתַּעֲמֵד לְפָנָיו:
וַיֹּאמֶר לוֹ
אָמַר־נָא אֵלֶיהָ

הֲנֵה חֲרַדְתְּ | אֵלֵינוּ אֶת־מַלְּה־הַחֲרָדָה הַזֹּאת
מֵה לַעֲשׂוֹת לָךְ
הֲיֵשׁ לְךָ בֵּר־לָךְ אֶל־הַפֶּלֶךְ אוֹ אֶל־שֵׁר הַצֵּבֶא

וַתֹּאמֶר

בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יֹשֶׁבֶת:

וַיֹּאמֶר

וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ

גיחזי: אין לה בן

וַיֹּאמֶר גִּיחִזִּי

אֲבָל בֶּן אִין־לָהּ וַאִישָׁה זָקוּ:

וַיֹּאמֶר

קרא־לָהּ

ויקרא־לָהּ

ותעמד בפתח:

ויאמר

למועד הזה כעת חיה את חבֶקֶת בן

ותאמר

אל־אֲדֹנָי אִישׁ הָאֱלֹהִים

אל־תִּכְזֹב בְּשִׁפְחָתְךָ:

ותהר האשה ותלד בן

למועד הזה כעת חיה

אֲשֶׁר־דָּבַר אֱלֹהִים אֵלֶיהָ אֲלוֹשֶׁעַ:

ויגדל הילד

ויהי היום

ויצא אל־אָבִיו אֶל־הַקְּצֵרִים:

ויאמר אל־אָבִיו

ראשִׁי | ראשִׁי

ויאמר אל־הַנְּעֹר

שָׂאָהוּ אֶל־אָמוֹ:

וישָׂאָהוּ ויביאהוּ אֶל־אָמוֹ

וישב על־בְּרִכְיָה עַד־הַצְּהָרִים וימת:

ותעל ותשכֶּהוּ עַל־מִטַּת אִישׁ הָאֱלֹהִים

ותסַּגֵּר בְּעָרֹו וַתֵּצֵא:

ותקרא אֶל־אִשְׁתָּהּ

האשה יוצאת
לאלישע

וַתֹּאמֶר

שְׁלַחָה נָא לִי אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים וְאָחַת הָאֲתָנֹת
וְאָרוּצָה עַד־אִישׁ הָאֱלֹהִים
וְאִשׁוּכָה:

וַיֹּאמֶר

מִדּוּעַ אֲתִי אֶת הַלַּכְתָּ אֵלָיו הַיּוֹם
לֹא־חָדַשׁ וְלֹא שָׁבַת

וַתֹּאמֶר

שְׁלוֹם:

סיום ההפטרה
לספרדים

וַתַּחֲבֹשׁ הָאֲתוֹן

וַתֹּאמֶר אֶל־נְעֵרָה

נְהַג וְלֶךְ

אֶל־תַּעֲצֹר־לִי לְרֶכֶב

כִּי אִם־אֲמַרְתִּי לְךָ:

וַתֵּלֶךְ וַתָּבֵא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַר הַכְּרִמָּל

וַיְהִי כִּרְאוֹת אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶתָּה מִנְּגַד

וַיֹּאמֶר אֶל־גִּיחוֹזִי נְעוּרֹ

הִנֵּה הַשְּׂוִנְמִית הַלֹּז:

עֵתָה רוּץ־נָא לְקִרְאתָהּ

וְאָמַר־לָהּ

הַשְּׁלוֹם לְךָ

הַשְּׁלוֹם לְאִשְׁךָ

הַשְּׁלוֹם לְיִלְדֶךָ

וַתֹּאמֶר

שְׁלוֹם:

וַתָּבֵא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הָהָר וַתַּחֲזֹק בְּרַגְלָיו

וַיִּגַשׁ גִּיחֲזִי לְהַדְפֹּה
וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים
הֲרַפְּה־לָּהּ
כִּי־נִפְשָׁה מְרֵה־לָּהּ
וַיְהִי־הָהּ הָעֲלִים מִפְּנֵי וְלֹא הִגִּיד לִי:
וַתֹּאמֶר

הַשְּׂאֵלְתִי בֶן מֵאֵת אֲרֻנִי
הֲלֹא אָמַרְתִּי לֹא תִשְׁלַח אֹתִי:

וַיֹּאמֶר לְגִיחֲזִי
חֲגַר מִתְנַדָּד
וְקַח מִשְׁעֵנְתִי בְיָדְךָ וְלֹדֶךָ
כִּי־תִמְצָא אִישׁ לֹא תִבְרָכְנוּ
וְכִי־יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תִעֲנֶנּוּ
וְשָׂמִית מִשְׁעֵנְתִי עַל־פְּנֵי הַנָּעִר:

וַתֹּאמֶר אִם הַנָּעִר
חַי־וְהָיָה וְחַי־נִפְשָׁה
אִם־אֶעֱזֹבְךָ
וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ:
וַגִּיחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם
וַיִּשֶׂם אֶת־הַמִּשְׁעָנֹת עַל־פְּנֵי הַנָּעִר
וַאֲזַן קוֹל וַאֲזַן קֶשֶׁב
וַיֵּשֶׁב לִקְרֹאתוֹ
וַיִּגְדֹּל־לוֹ לֵאמֹר
לֹא הִקִּיץ הַנָּעִר:

שליחות גיחזי
להחיותו

וַיָּבֵא אֱלִישֵׁעַ הַכְּנִיָּה
וְהִנֵּה הַנְּעֹר מֵת מִשְׁכָּב עַל־מִטָּתוֹ:
וַיָּבֵא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם
וַיִּתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה:
וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל־הַיֶּלֶד
וַיִּשֶׁם פִּיּוֹ עַל־פִּיּוֹ
וַעֲיִנָּיו עַל־עֵינָיו
וַכִּפּוּ עַל־כַּפּוֹ
וַיִּגָּהֵר עָלָיו
וַיִּחַם בְּשׁוֹר הַיֶּלֶד:
וַיֵּשֶׁב וַיִּלָּךְ בְּבֵית אֶחָת הַנְּהָ וְאַחַת הַנְּהָ
וַיַּעַל וַיִּגָּהֵר עָלָיו
וַיִּזְוֹר הַנְּעֹר עַד־שֶׁבַע פְּעָמִים
וַיִּפְקַח הַנְּעֹר אֶת־עֵינָיו:
וַיִּקְרָא אֶל־גִּיחִזִּי
וַיֹּאמֶר
קְרָא אֶל־הַשְּׂנַמִּית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבֵא אֵלָיו
וַיֹּאמֶר
שְׂאֵי בְנָד:
וַתָּבֵא וַתִּפֹּל עַל־רַגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה
וַתִּשָּׂא אֶת־בָּנָהּ וַתִּצְעָ:

סיום ההפטרה
לאשכנזים

